

(Kort bemærkning).

Tinning (VS):

Der er ikke for mig noget særlig overraskende i, at når de radikale laver forlig med socialministeren, har man ikke nået at tænke frem til at aftale for 1985. Det ville dog være usædvanlig langsigtet.

Jeg vil spørge, om socialministeren – der på den ene side siger, at han ikke vil diskutere det lovforslag, der kommer om en uge, og på den anden side rask væk kaster sig ud i en diskussion om tallene på en måde, der passer socialministeren – ville være rar at komme op og fortælle os, hvor mange det drejer sig om, ikke hvor de 20 mill. kr. kommer fra, for det ved socialministeren tilsyneladende ikke, det radikale venstre ved det formentlig heller ikke, men tror eller vælger måske at sige som sædvanlig: vi er ikke ansvarlige for socialministerens tal. De 10 mill. kr. til underholdshjælpen ved socialministeren heller ikke noget om, de er formentlig også grebet ud af den blå luft, og det radikale venstre siger: det ikke er vores ansvar.

Med hensyn til det, man – vanen tro, havde jeg nær sagt – har givet offentligheden, nemlig et regnestykke, der viser, at dette hjælper de svagtstillede, må socialministeren fortælle os, hvor mange man forestiller sig der er af den slags. Beregningen fra finansministeriets budgetdepartement for den enlige på varig hjælp efter bistandslovens § 37, stk. 4, er fuldstændig og aldeles atypisk for sådan nogle. Socialministeren må i det mindste sige: ja, selvfølgelig laver vi julelege og prøver at finde de 5 pct., som får det nogenlunde godt, og informerer om dem. Det var dog et lille skridt, når vi ikke kan få at vide, hvor de andre tal, man smider om sig med, kommer fra.

Formanden:

Jeg tror, der er nogle, der ikke hørte for, at jeg sagde, der er megen larm i sidegangen.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Over for hr. Tinning kan jeg bekræfte, at vi ganske rigtigt har sagt, at skønnet på de 30 mill. kr. er socialministerens ansvar. Jeg ved faktisk ikke, hvis ansvar det ellers skulle være, sådan som arbejdsfordelingen nu er her i

folketinget. Bliver det noget mere, så bliver det noget mere – og hvad så?

Jeg vil gerne sige til hr. Erik B. Smith: vi har en aftale med socialministeren om 1985 og 1986, ikke om, hvordan det teknisk kan lade sig gøre, men om, at kontanthjælpsmodtagere og andre skatteydere med børn fra 0 til 9 år modtager nøjagtig de samme beløb. Det ene formentlig i form af et bundfradrag, det andet formentlig i form af – det vil vise sig hvordan – at vi nu får et ekstra særligt børnetilskud.

(Kort bemærkning).

Tinning (VS):

Til fru Lone Dybkjær: ja men det går ikke at lave et eller andet forlig og så deltage i koret, som siger: nu har vi fået lavet noget, som hjælper nogle børnefamilier, som hjælper nogle svagt stillede, og sådan noget, og samtidig sige: hvor tallene i forliget kommer fra, er ikke vores bord, det er socialministerens bord, det er socialministerens ansvar. Ja men det kan man ikke.

Hvis man vil hævde, at det forlig hjælper de dårligst stillede, hvis man vil hævde, at de, der er på § 37, stk. 4, vil få det nævneværdigt bedre, fordi der er afsat 20 mill. kr. til boligtillæg og 10 mill. kr. til sikring af underholdshjælpen, så tager man fejl. De 30 mill. kr. hjælper nemlig ikke.

Så kan fru Lone Dybkjær sige: ja men hvad så, hvis det bliver 60 mill. kr.? Det bliver ikke 60 mill. kr., og det er lige præcis det, der er problemet. Det bliver sandsynligvis mindre eller de 30 mill. kr., og så er de ikke hjulpet, så er den beregning, finansministeriets budgetdepartement har udsendt, om en forbedring på over 3.000 kr. om året til en enlig forsørger på § 37, stk. 4, misvisende.

Det radikale venstre må da på et eller andet tidspunkt bestemme sig for, om man bare vil hævde, at tingene går godt, at man har lavet et godt forlig, eller om man overhovedet gider beskæftige sig med at sandsynliggøre det med et par beregninger og ikke overlade det til talmagien hos socialministeren.

(Kort bemærkning).

Erik B. Smith (S):

Det radikale venstre må have mig meget undskyldt, at jeg er mistænsom over for det